

अनुनासिकलोप Tatpur. m. (-पः) The dropping or disappearance of a nasal. E. अनुनासिक and लोप.
अनुनासिकात् n. (-त्वम्) The nasality of आ. E. अनुनासिक-आ, taddh. aff. ल्व.
अनुनासिकादि Bahuvr. m. (-दिः) A combined consonant beginning with a nasal (न् &c.) as न्द् &c. E. अनुनासिक and आदि; scil. संयोग.
अनुनासिकान्त Bahuvr. m. (-न्तः) A radical ending in a nasal; as तन्, गम् &c. E. अनुनासिक and अन्त; scil. धातु.
अनुनासिकोपध Bahuvr. m. f. n. (-धः-धा-धम्) ¹ Having a nasal penultimate. ² Having a preceding syllable pronounced with nasality (as a विवृत्ति or hiatus between सचो इन्द्रः &c.). E. अनुनासिक and उपधा.
अनुनिनीषु Tatpur. m. f. n. (-षुः-युः-षु) Desirous of showing respect, of reconciling, of pleasing. E. नी in the desider., with अनु, kṛit aff. उ.
अनुनिर्देश Tatpur. m. (-शः) Telling, describing &c. (see निर्देश) in accordance with, in the same order as something previously told; e. g. भूयसामुपदिष्टानां क्रियाणामथ कर्मणाम् । क्रमशो यो ऽनुनिर्देशो यथासंख्यं तदुच्यते. E. अनु and निर्देश.
अनुनिर्वाप Tatpur. m. (-पः) Subsequently pouring out (e. g. clarified butter); a sacrificial rite occurring in several sacrifices. E. अनु and निर्वाप.
अनुनिर्वाप्या f. (-प्या) A religious ceremony referring to the अनुनिर्वाप. E. अनुनिर्वाप, taddh. aff. यत्.
अनुनीति Tatpur. f. (-तिः) The same as अनुनय. E. नी with अनु, kṛit aff. क्तिन्.
अनुन्नतगात्र Tatpur. m. f. n. (-त्रः-त्रा-त्रम्) Whose limbs are not too full (one of the eighty secondary signs or अनुव्यञ्जन which characterize a great man according to the Buddhists. E. अ neg. and उन्नतगात्र.
अनुन्नत Tatpur. m. f. n. (-त्तः-त्ता-त्तम्) Sane, sober, not wild, not mad. E. अ neg. and उन्नत.
अनुन्नाद Bahuvr. m. f. n. (-दः-दा-दम्). The same as अनुन्नत. E. अ priv. and उन्नाद.
अनुपकारिन् Tatpur. m. f. n. (-री-रिणी-रि) Not assisting, neglecting, ungrateful. E. अ neg. and उपकारिन्.
अनुपकृत Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) Unassisted. E. अ neg. and उपकृत.
अनुपक्षित Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) Not destroyed, not perished. E. अ neg. and उपक्षित.
अनुपगीत Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) Not praised, not made known. (In a vaidik passage, where this word occurs, it means 'not praised by others'.) E. अ neg. and उपगीत.
अनुपघातार्जित Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) (In Law.) Acquired without injury (to the father's property). E. अ neg. and उपघात-अर्जित.
अनुपघ्नत् Tatpur. m. f. n. (-न्-न्ती-त्) Not doing injury (e. g. पित्रुद्रव्यम् to the father's property). E. अ neg. and उपघ्नत्.
अनुपज Tatpur. n. (-जम्). See अनुपज.
अनुपजीवनीय m. f. n. (-यः-या-यम्) I. Tatpur. Who does not afford means to live upon. E. अ neg. and उपजीवनीय.
 II. Bahuvr. Who has nothing to live upon. E. अ priv. and उपजीवनीय.
अनुपठित Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) Recited. E. पठ् with अनु, kṛit aff. क्त.

अनुपठित् m. f. n. (-ती-तिनी-ति) Having recited, with a noun in the locative, e. g. अनुपठिती वेदे 'having recited the Veda. E. अनुपठित, taddh. aff. इनि.
अनुपतन Tatpur. n. (-नम्) ¹ Falling on or upon. ² Following. ³ (In Arithmetic.) Proportion. E. पत् with अनु, kṛit aff. ल्यट्.
अनुपति Avyayibh. After the husband. E. अनु and पति.
अनुपतित Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) ¹ Fallen, descended. ² Followed. E. पत् with अनु, kṛit aff. क्त.
अनुपथ I. Tatpur. m. f. n. (-थः-था-थम्) Following the road.
 II. Bahuvr. m. f. n. (-थः-था-थम्) Having favourable roads (a vaidik epithet of the Maruts). E. अनु and पथिन्, samāsānta aff. अ.
 III. Avyayibh. (-थम्) Along the road. E. अनु and पथिन्, samāsānta aff. टच्.
अनुपद् Tatpur. f. (-द्) Food (according to a vaidik comm. 'because it is daily searched for). E. पद् with अनु, kṛit aff. क्तिप्.
अनुपद I. Bahuvr. m. (-दः) A proper name (explained by a comm. अनुगतं पदमस्य); his descendants are called अनुपदाः or आनुपदयः.
 II. Tatpur. n. (-दम्) A burden, a word or passage repeated.
 III. Avyayibh. (-दम्) ¹ Upon the foot, after, immediately after, with a noun in the genitive case. ² Step by step. ³ Word for word. E. अनु and पद.
अनुपदसूच Tatpur. n. (-चम्) The name of a work which interprets the Shādvīnśabrahmaṇa word for word. E. अनुपद (III.) and सूच.
अनुपदस्त Tatpur. m. f. n. (-स्तः-स्ता-स्तम्) (ved.) Probably: not diminishing, not decaying. E. अ neg. and उपदस्त.
अनुपदिन् m. (-दी) A searcher, an inquirer, one who follows or seeks for, with a noun in the genit., e. g. मृगस्यानुपदी, अनुपदुष्प्राणाम्. E. अनुपद (III.), taddh. aff. इनि.
अनुपदीना f. (-ना) A boot, a buskin. E. अनुपद (III.), taddh. aff. ख.
अनुपदृष्टिन् m. (-ष्टी) A proper name. E. अ-उपदृष्ट, taddh. aff. इनि (?).
अनुपदेष्टु Tatpur. m. (-ष्टा) One who does not advise or instruct; e. g. हितानुपदेष्टा कुत्सितः सखा. E. अ neg. and उपदेष्टु.
अनुपध Bahuvr. m. (-धः) Not preceded by a letter (liter. having no penultimate; as a sibilant or ह् which may be doubled if they are followed by a consonant and not preceded by a letter; e. g. ऋद्योतन्वभितः, हृद्दयाम्यभिम्). E. अ priv. and उपधा; scil. ऊष्मन्.
अनुपनाह Tatpur. m. (-हः) (In Buddhistic doctrine.) One of the 108 धर्मालोकमुख q. v.; (perhaps) want of attachment (?). E. अ neg. and उपनाह.
अनुपन्यस्त Tatpur. m. f. n. (-स्तः-स्ता-स्तम्) Not laid down, not established, not clearly shown. E. अ neg. and उपन्यस्त.
अनुपन्यास Tatpur. m. (-सः) Failure of proof or determination, the not establishing satisfactorily. E. अ neg. and उपन्यास.
अनुपपत्ति Tatpur. f. (-त्तिः) ¹ The not taking place, failing to be, failure. ² The not being applied or applicable (as a rule in grammar &c.). ³ The not being conclusive (as an argument &c. brought to support a doctrine). ⁴ Absence of the means of subsistence (?). E. अ neg. and उपपत्ति.